

آیین‌نامه آموزش ایمنی کارفرمایان، کارگران و کارآموزان

هدف:

آموزش ایمنی به عنوان فراگردی است که طی آن مجموعه‌ای از دانش‌های مرتبط و منظم همراه با عادات و مهارت‌های حاصل از آن به فراگیر انتقال یافته و به همین سبب امروزه عدم توجه به آن عدم آگاهی از خطرات محیط کار را به طور حتمی و قطعی فراهم می‌آورد. در همین راستا این آیین‌نامه به منظور ارتقاء فرهنگ عمومی ایمنی مشمولین آن، ایمن‌سازی محیط کار، ارتقاء بهره‌وری، کاهش حوادث ناشی از کار و در نهایت صیانت از نیروی کار و منابع مادی کشور به استناد مواد ۸۵، ۱۹۳، ۹۱ و ۱۹۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران تدوین گردیده است.

دامنه شمول

مفاد این آیین‌نامه برای کلیه کارفرمایان، کارگران و کارآموزان کارگاههای مشمول قانون کار و کارگاههای خانوادگی لازم‌الرعایه می‌باشد.

فصل اول: تعاریف

ایمنی:

میزان یا درجه فرار از خطر را ایمنی گویند.

خطر:

به شرایطی اطلاق می‌شود که دارای پتانسیل رساندن آسیب و صدمه به کارکنان، خسارت به وسایل، تجهیزات، ساختمان‌ها و از بین بردن مواد یا کاهش قدرت کارایی در اجرای یک عمل از قبل تعیین شده باشد.

حادثه:

واقعه برنامه‌ریزی نشده و بعضاً صدمه آفرین یا خسارت رسان که انجام، پیشرفت یا ادامه طبیعی یک فعالیت یا کار را مختل می‌سازد و همواره در اثر یک عمل یا کار نایمن یا شرایط نایمن و یا ترکیبی از آن دو به وقوع می‌پیوندد.

صاحب کار:

شخصی است حقیقی یا حقوقی که مالک یا قائم‌مقام قانونی مالک کارگاه بوده و انجام یک یا چند نوع از عملیات یا فعالیت کارگاه را به یک یا چند پیمانکار محول می‌نماید و یا خود رأساً یک یا چند کارگر را در کارگاه متعلق به خود بر طبق مقررات قانون کار به کار می‌گمارد که در حالت دوم کارفرما محسوب می‌گردد.

مرجع ذیصلاح:

در این آیین‌نامه مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار ستادی وزارت کار و اموراجتماعی، توابع و یا اشخاص (اعم از حقیقی یا حقوقی) مورد تأیید مرکز ستادی می‌باشد.

فصل دوم – مقررات

ماده ۱-

کارفرما یا نماینده قانونی وی مکلف است پیش از راه‌اندازی کارگاه دوره‌های آموزش عمومی ایمنی متناسب با نوع کار را بگذرانند.

ماده ۲-

در مورد کارگاههایی که قبل از تصویب این آیین‌نامه راه‌اندازی شده‌اند، کارگران و کارآموزان شاغل می‌بایست دوره‌های آموزش ایمنی را طی نموده و گواهینامه مربوطه را اخذ نمایند.

ماده ۳-

در مورد کارگاههایی که قبل از تصویب این آیین‌نامه راه‌اندازی شده‌اند، کارفرمایان مکلفند دوره‌های آموزش عمومی ایمنی را طی نمایند.

ماده ۴-

در مواردی که کار از طریق پیمانکاری انجام می‌گیرد، کارفرما و یا صاحب کار مکلف است قبل از انعقاد قرارداد از پیمانکاران و کارگران تحت پوشش آنها، مستندات آموزش ایمنی را اخذ نماید.

ماده ۵-

کارفرما مکلف است پیش از بکارگماردن کارگران و کارآموزان نسبت به ارایه آموزش‌های ایمنی متناسب با نوع کار به آنان از طریق مراجع ذیصلاح اقدام نماید.

ماده ۶-

دارفرما مدخف اسف با نایید مراجع دیصراح اموزس‌های ایمنی مناسب با نوع دار به دارن ساعل و داراموزن خود ارابه نماید.

ماده ۷-

در کارگاه‌هایی که مشمول طرح طبقه‌بندی مشاغل می‌باشند، گذراندن دوره‌های آموزش ایمنی منطبق با این آیین‌نامه می‌بایستی در شناسنامه شغلی کارگران مربوطه لحاظ گردد.

ماده ۸-

طی دوره‌های آموزشی مرتبط با ایمنی باید به عنوان یکی از ضروریات انتخاب و معرفی کارفرمایان و کارآفرینان و کارگران نمونه منظور گردد.

ماده ۹-

دستورالعمل اجرایی این آیین‌نامه که سطح‌بندی آموزش و همچنین اولویت‌بندی گروه هدف را نیز شامل می‌شود، توسط کمیته‌ای متشکل از اعضای ذیل تدوین خواهد شد:

رئیس مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار

معاون آموزشی مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار به عنوان دبیر کمیته

مدیرکل بازرسی کار یا نماینده تام‌الاختیار وی

یک نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه

یک نفر نماینده انجمن صنفی مسئولین ایمنی

یک نفر از مشاوران حفاظت فنی و خدمات ایمنی

یک نفر نماینده کارفرمایان

یک نفر نماینده کارگران

یک نفر بازرس کار از ادارات کل کار و اموراجتماعی استانها به انتخاب مدیرکل بازرسی کار

ماده ۱۰-

کلیه دوره‌های آموزش ایمنی در سراسر کشور از طریق مراجع ذیصلاح انجام خواهد گرفت.

ماده ۱۱-

ادارت کل کار و اموراجتماعی استانها مکلفند به موجب بند ج ماده ۹۶ قانون کار از طریق بازرسان کار، نظارت‌های لازم را اعمال نمایند.

ماده ۱۲-

چگونگی اجرای دوره‌های آموزشی بر عهده مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار ستادی است.

[امضاء]

این آیین‌نامه مشتمل بر ۱۲ ماده و به استناد مواد ۸۵ ، ۹۱ ، ۱۹۳ و ۱۹۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۲/۱۲/۱۳۸۸ شورای عالی حفاظت فنی تدوین و در تاریخ ۵/۳/۱۳۸۹ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده است.